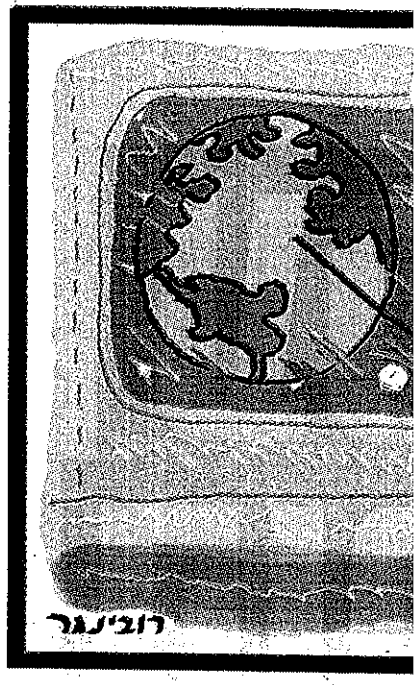

ת האלוף נוה

ים (ומי אתם?)

רים האלה". אנחנו, כמו נוה, יודעים הכל, צופים
את העתיד בתבונה ובשום שכל (למשל, עליית
אס), אנחנו נציגי דור השבבים, אלוהי החיי־טק,
ו שיודעים לשלוח טיל אל ה„מרצדס" הנכונה
ות מכבסת מילים מודרנית (למשל, „מרחבי
ר"), אנחנו שהמצאנו את הקבלה והקבלות, סליחה
י אתם?

דות ראייה ושמיעה שלי: אין, לרובנו הישראלים,
מושג מה קורה בארצות סביבנו – וגם לא מעניין
ו. ירדן משגשגת, נפתחו בעמאן שני מרכזי קניות
רים, שלפחות אחד מהם מודרני ויפה כמו – ויותר
יון רמת אביב, למשל. 160 אלף עיראקים מהמעמד
וני והעליון הביאו איתם הון תועפות לירדן.
יחה שם כפולה משלנו. השפה האנגלית שגורה בפי
ז – והמלוכה? והמלך? ברוך שם מלכותו. עבראללה
ק מעמד כנראה הרבה אחרי שראשי ממשלות
אל (ומועמדים לתפקיד זה) יתחננו ל„הזדמנות
ם" איתו.

כון, אנחנו בוודאי יותר דמוקרטים בהוויית חיינו
שטר בירדן, במצרים ובעיראק. הרשו נא לי לנסות
זכר: זה היה ג'ורג' בוש שאמר שיילמד את
־אקים להנהיג משטר דמוקרטי? ואולי היה זה ביבי
הו?

ז ככה: אלוף יאיר נוה אמר שטות בפורום הלא נכון.
נו, כמעט כולנו, לא יותר טובים ממנו. ■

עכשיו בספרות
1993 – ההקלטות שהיו ראשונה
על המדפי החנויות בניו־יורק
על־ידי מחבלים מצויים. 6
הדגים וכ־1,800 ציפורים

גלעד שר ○ פיוס לאומי

פיוני בהסכמה

לממשלתנו הבאה נקרתה הזדמנות – וגם חובה – היסטורית: במהלך עצמאי, יזום ומתוכנן על־ידיה היא יכולה לתכנן את ההתייצבות בגבולות הקבע תוך הידברות פנימית ישראלית. ישראל צריכה להגדיר בעצמה את גבולותיה, מבלי שתהיה תלויה לשם כך באחרים. אך עליה לעשות כן תוך בחינה עמוקה ואמיתית של הוויתורים שכל צד בדיון הישראלי הפנימי יצטרך לעשות: עד כמה מוכן האחר לחשיבה מחודשת על מתאר גושי ההתנחלות שיישארו – אם בכלל – בידי ישראל; עד כמה מוכן האחר לוויתורים לטובת אופיה היהודי־במובהק של מדינת ישראל; האם יחמול מי על התמוטטות מפעל־חיים של ציבור המתנחלים ותומכיהם, כדי להגיע להסכמה לאומית רחבה.

לקחי ההתנתקות מחייבים שניערך לפינוי מסודר, מתוכנן, נאות ומתוקצב של התנחלויות ביהודה ושומרון. סוגיות המקרקעין, העברת היישובים, התשתיות, התעסוקה והחינוך יתוקצבו ויטופלו מראש בתוכנית רב־שנתית. לא עוד מינהלת המוקמת בחופזה במסגרת תוכנית התנתקות שאין לה המשך ברור ומוגדר, אלא מאמץ לאומי מבוקר, בין־משרדי, לבנות בהסכמה רחבה יישובים חדשים – ושכונות חדשות ביישובים קיימים – בתוך הקו הירוק.

נדרש אפוא מהלך של פיוס לאומי אחרי שנים של נתק שהגיעו לרתיחה בהתנתקות, באירועי עמונה ובכיכר ציון.

משיחות עם מתנחלים נראה לי כי הממשלה תמצא בהם בני־שיח לעניין עיצוב עתידה של המדינה וגבולותיה. חלקים גדולים מהציבור היהודי בשטחים, רבנים מתונים ואולי אף מועצת יש"ע וראשי מועצות נבחרים, עשויים להיות פרטנרים של ממש למהלך כזה. אין להקל ראש באלה מביניהם אשר מעדיפים להתברל, להתבודד ולהתנגד, מקצתם באלימות קיצונית ואף במעשים נתעבים כנגד שוטרים וחיילים. אך רבים מהם הם אלה המבקשים לשוב ולהתחבר. בקרב המתנחלים התפזר „ערפל הקרב". הם מבינים כי הפור נפל, וכי הצורך צאת מרוב השטחים הוא לא רק כורח חיוני למדינת ישראל, אלא גם קונצנזוס ציבורי ופוליטי.

ביהודה ושומרון – בניגוד למצב ששרר בחבל קטיף – רבים עובדים בירושלים ובגוש דן. הזעזוע בתעסוקה לא יהיה כה גדול ואנשים לא ייוותרו ללא פרנסה. יש לדאוג להקמת שכונות או יישובים חדשים, להכין את התשתיות למערכות המגורים, החינוך, הבריאות, ואם ירצו בכך המתנחלים – להעביר קהילות שלמות כמות־שהן, על כל עורקי חייהן.

הכיבוש לא גרם לטרור והפסקת הכיבוש לא תהיה פרס לטרור. אף אין להניח כי הטרור ייפסק לאחר התנתקות נוספת, שתביא לקביעת גבולות זמניים, בדרך אל גבולות הקבע. אך לא הביטחון בלבד, אלא דמות המדינה עומדת למבחן בימים אלה. בטרור – נילחם עד חורמה. במקביל, הבה נממש אנו, עצמאית, את הגדרתנו העצמית בהידברות פנימית, וככל האפשר – בהסכמה. ■

עו"ד אל"מ (מיל') גלעד שר היה ממנהלי המו"מ המדיני בשנים 1999–2001, וכיהן כמנהל לשכת ראש הממשלה

מכתבים

על ראש המלך בוער הכתר

מלך ירדן ועושי דברו נרעשו מדבריו של האלוף נוה בדבר שברי־ריותה של ממלכת ירדן. הם נרעשו כי דבריו נכונים. 80 אחוז מתושבי ירדן הם פלשתינים, בהם שולטת המשפחה ההאשמית בעורת מיעוט ברווי. התמאס זכה ברוב גדול בבחירות הפלשתיניות ביש"ע, ומתכנן לחסל בשלבים את מדינת ישראל ואת ממלכת ירדן. מלך ירדן, במקום שיטמון את ראשו בחול ובמקום שיקים משם קולות של רעש וצלצולים, כדאי שיאחד כוחות עם מדינת ישראל כדי להדוף את הטרור האיסלאמי־פלשתיני ממקומותינו. ויפה שעה אחת קודם.

אודי גון, חיפה

טעויות נדמון

בניגוד למה שכתב נחום ברנע („ידיעות אחרונות", 11.2), חיים רמון לא „משתקם" מאירוע לב. רמון לא סבל שום פגיעה, ולו הזעירה ביותר בלבו, ודיווח מפורט על כך התפרסם מפי רופאים בעיתון המתחרה. לא זו בלבד שאין לו ממה להשתקם, אלא שהוא חי, עובד (כיו"ר עמית של מטה הבחירות של קדימה) ואף מבלה כרגיל, פרט לדיאטה חדשה, שגם היא איננה משהו חריג אצל מי שרוצה להוריד ממשקלו כמה ק"ג ולשמור על אורח חיים בריא יותר.

אני תמה מדוע הבעת את תמיהתך לגבי „לשכתו של רמון" במשרד רה"מ. לידיעתך, מהיום שבו נכנסה לתוקף התפטרותו מהממשלה, רמון לא ביקר יותר ב„לשכתו" במשרד רה"מ שבה ישב כשנה. אני מניח, שמכיוון שלא מונה לו ממלא מקום, נשארה לשכתו ריקה ואולי אף השלט לא הוסר.

יואב לביא, תל־אביב

החמצה גולדה

אחרי 3 חודשים תמימים, ודווקא בשלב הגמר של „גולד לרקוד", קרתה התקלה. אופן בחירת הזוכה פשוט איבד את התוכנית לרעת. אני מתפלא על המפיקים שלא חשבו עד הסוף, ובמיוחד על חבר השופטים – רקדנים מקצועיים – שהיו אמורים להזדעק ראשונים.

במשך כל השלבים הקודמים הדירקו־דים התנהלו בזוגות, וכך גם שלב הניפוי. רקדן אינו דומה בכישורי הדיקוד שלו לרקדנית. הוא מניף, והיא מתנופפת. ככה זה בחיים, וגם בדיקוד. ואילו בשלב הגמר נתנו דווקא לבחור רק זוכה אחד. מן הראוי היה לאפשר שני זוכים, גבר ואישה. נראה שכל ערך הזכייה בתואר ירד לטימיון והנשים קופחו בצורה בוטה וממרידה.

מרק בוויל, כפר־סבא